

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 27.

Z KRAKOWA DNIA 2 KWIECZNIA 1828 ROKU WE SRODE.

Z Warszawy d. 24 Marca.

Dyrekcya Główna

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego

W dalszym ciągu odezwy swojej z dnia 8 Marca r. b. w pismach publicznych zamieszczonej, do której załączone były nieraz dwa Działy Wykazu Numerów Listów Zastawnych, podanych do losowania przed 1 Lutego r. b. na wszystkie półrocza, i podanych przed tymże dniem na jedno, lub kilka półroczy; załącza Dyrekcya Główna przy dzisiejszey odezwie Dział III tegoż Wykazu, obeymniący te Numera Listów Zastawnych, z którymi się właściciele zgłosili od dnia 1 Lutego do 19 Marca r. b. inclusive; Dział ten ułożony jest porządkiem zgłaszania się interessowanych, znajdują przeto interessanci Numera swoje pod datą oddania ich do Dyrekcji Główney; lecz że częstość się zdarza, iż jeden Numer jest przez kilka osób do losowania podany, przeto, jeśli już poprzednio był zamieszczony, przy następnem podaniu wypuszczonym być musiał.

Lubo w rekapitulacyi Wykazów, z powyższych trzech Działów składających się, zamieszczono jest, iż podanych zostało Li-

stów do losowania sztuk 32,003 za sumę 45,376,200 zł.; jednak gdy wiele Numerów podwójnie jest zamieszczonych, przeto istota sum Listów Zastawnych, do losowania podanych, jest 31,951 ze złotych 45,265,600, fundusz zaś amortyzacyjny, wynosi na bieżące półrocze, zł: 1,438,016 gr: 10; w upływnionem półroczu, fundusz ten wynosił zł: 1,541,869, co ztąd pochodzi, iż w przeszłym półroczu udzieloney było na Dobra prywatne pożyczki złotych 20,837,900, od której procent złożony na amortyzacyę, za upływnione wówczas dwa półrocza, wynosił zł: 420,921; w bieżącym zaś półroczu, wydano tylko prywatnym pożyczki zł: 7,140,900, od której to summy procent złożony, aczkolwiek za trzy upływnione półrocza wynosi tylko złotych 218,520.

Losowanie rozpocznie się stosownie do prawa w dniu 1 Kwietnia 1828 punkt o godzinie 9 zrana, w domu Posiedzeń Dyrekcji Główney, a jeśliby w jednym dniu ukończonym być nie mogło, następnego dnia kontynuowanem będzie.

W Warszawie dnia 23 Marca 1828 r.

Radca Stanu, Prezes:

(podpisano) Kalinowski.

Pisarz Dyrekcji Główney:

(podpisano) Drewnowski.

Kurs Listów Zastawnych.

Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego.
Za Sto złotych w Listach Zastawnych
białych, bez trzech Kuponów.

Przedający żądają   zł: 83 gr: —

Kupujący ofiarują   — 82 — 7½

Istotnie sprzedano. — 83 — —

W Warszawie dnia 24 Marca 1828 r.

F. H. Schaber S. G. K. W.

Na ostatnich targach Warszawskich płacono za korzec Żyta zł: od 12 do 13 i pół, — Pszenicy od 16 do 19 — Jęczmienia od 13 i pół do 14. — Owsa od 9 do 10. — Siana furę iednokonną od 16 do 26; parokonną od 30 do 38 — Słomy furę zwyczajną od 6 do 8 i pół.

Z Petersburga d. 27 Lutego D. K.

(Z Gazety Senackiej.)

N. Cesarz Jmć raczył Radcę tajnego Pahlena, mianować Kawalerem orderu Sgo Alexandra Newskiego, którego znaki przyłączone zostały przy Naywyższym Reskrypcie pod dniem 25 Stycznia.

Przez Naywyższy Ukaz pod dniem 22 b. m. i r. Jenerał Major Paweł Karcow, mianowany Gubernatorem Cywilnym Ryażańskim.

Familia Cesarska poniosła bolesną stratę w osobie JO. Kieźney Lieven, Damy honorowej NN. Cesarzowych i Damy orderu S. Katarzyny Iwszey klasy, zmarłej w stolicy tutejszey dnia 24 b. m. po popołudniu, w 85tym roku swego życia, a narodzoney w 1743 roku.

Powołana do Dworu w Listopadzie 1783 roku przez Cesarzową Katarzynę II, dla przodkowania w wychowaniu młodych WW. Xiążąt i WW. Xiężniczek, dzieci N. Jey sy-

na, Cesarza Pawła, chwalebney pamięci, wóczas Wielkiego Xiążęcia, umiała Pani Lieven, wyśzością przymiotów, które w sprawowaniu swych obowiązków okazała, przez swoje rzadkie talenta i gorliwość niespracowaną, rychło zasłużyć na łaskę i ufność N. Cesarzowej Jeyności Matki, dla której poświęcenie się iey bez granic i przymiowanie naywiększe stały się późniey życia iey zwyczajem i najmilszą potrzebą serca.

Mając szczęście wychować N. Cesarza Mikołajia, J. C. Mość Wielkiego Xiążęcia Mikołajia, oraz NN. Ich Siostry, żyła obsypywana dowodami paywyższego poważania i statecznemi okazami głębokiey wdzięczności, które pamięć czułych iey starań wlewała ku niej w NN, iey Wychowawcach, a którey nie zmniejszili dla niej do ostatniey chwili iey życia. Na próżnobyśmy usiłowali malować boleść, którą iey śmierć rozlała w domu Cesarzkim, i głębokie zmartwienie N. Cesarzowej Matki, która, nie odstępując iey przez cały czas choroby, ostatnie iey tchnienia przyjęła, Napróżnobyśmy chcieli dać jakiegokolwiek wyobrażenie żalu niepocieszoney familii, dla której nic już nie może zastąpić matki, której czułość, zawsze przez ciąg długiego życia czynna, była niewyczerpaną również, jak dobroć iey serca.

Lecz to, co teraz, kiedy już iey nie ma, najlepiej zaświadcza o wielkich przymiotach, któremi za życia iaśniała, jest ta prawość charakteru, ten trafny rozsądek, ta nalogowa uprzejmość i chęć zobowiązania, która ją odznaczała na mieyscu, na którego wpływ był u niej środkiem tylko do dobrze czynienia; jest to mnóstwo niezmiernie iey przyjacibł, te hołdy wdzięczności składane na iey grobowcu, nakoniec ten żal powszechny, który we wszystkich teraz klassach czyni boleść publiczną z nieczęścią prywatnego, a z żałoby familijney, żal wszystkich.

(Z Dziennika Petersburgskiego.)

Ostatnie wiadomości z Persyi doniosły publiczności o słusznych powodach, które skłoniły Jenera Paszkiewicza do zerwania otwartych negocyacyj i rozpoczęcia na nowo kroków nieprzyjacielskich. Podług późniejszych doniesień, odebranych tu w dniu 25 b. m., działania wojenne, przedsięwzięte w kilku miejscach z usilnością, pomimo utrudzeń pory roku w kraiu tym bardzo ostrej, przyniosły zaraz w pierwszych dniach znakomite korzyści. Jenerał Pankrat ew, przeznaczony do działania na prawem skrzydle, zajął w dniu 15 Stycznia, bez najmniejszego oporu miasto Urmia, ohwiezione okopami i murami. Miasto to, iedno z najznakomitszych w prowincyi Adzerbidżan, przez położenie swoje wielką podaje sposobność; opatrywania się w żywność. Z drugiey strony, Jenerał Porucznik Hrabia Suchtelen udał się na lewo, w celu dobycia warowni Ardebil. Skoro Jenerał ten ukazał się pod murami tej twierdzy, naywarowniejszey w Adzerbidżan, dowódca Perski, w dniu 26 Stycznia, natychmiast otworzył bramy dla woysk naszych. Poddanie się miasta tego z wszystkich względów bardzo iest ważne, a prócz tego znaleźliśmy tam znaczne zapasy. Było ono rezydencyją dwóch Xiążąt, synów Abbas Mirzy, którzy życzyli sobie zostać tam pod opieką naszego woyska. W ogólności, mieszkańcy netylko, że się nie sprzeciwiali postępowi woysk, lecz owszem wszędzie ie przyymowali z okrzykami radości.

Nim ieszcze wiadomość o tych korzyściach mogła doysć do Teheranu, i nim się tam dowiedziano o zerwaniu konferencyj i nowo rozpoczętych krokach nieprzyjacielskich, Szach obawiając się nowych grożących mu niebezpieczeństw, myślał tylko o sposobach zapobieżenia takowym. Napisał więc

wprost do Jenerała Paszkiewicza, odwołując się do spokojnych swych zamysłów; a zarazem doniósł mu o bezpośredniem nadesłaniu summ, stanowiących wynagrodzenie pieniężne, iakiego żądała Rossyia, i którego inż połowa przesłaną została do Miana. Zalecił także Abbasowi-Mirzie, aby z swey strony przyspieszył zawarcie traktatu, i udzielił mu potrzebne w tej mierze upoważnienie. — W skutek tych spiesznych oświadczeń, Jenerał Paszkiewicz myślał o wyznaczeniu miejsca, gdzieby się powtórnie zgromadzili zobopólni pełnomocnicy, dla zakończenia zawiennego dzieła przerwanego przez politykę, o której niebezpieczeństwie, ile się zdaie, rząd Perski nakoniec się przekonał.

Podług nowszych wiadomości, Jenerał Paszkiewicz, w dniu 29 Stycznia, opuścił Tauris, z głównym swym sztabem, w celu udania się do Miana, gdzie na dzień 1go Lutego oczekiwano przybycia Abbasa Mirzy.

Z Paryża d. 16 Marca.

Wczoray odbyła się znowu półtrzediogodzinna gabinetowa rada pod prezydencyją J. K. Mci, na której znajdowały się te same członki co na poprzedzającej.

Jeneralny Wikaryusz Paryski, Prałat Xżę Rohan-Chabot, Par Francyi, mianowany został Arcybiskupem w Auch, a Jałmużnik Dolfinowy, Prałat d' Hautpoul Biskupem w Cahor.

Wyznaczona przez Ministra morskigo kommissyia trudni się ułożeniem karnego kodexu dla woysk morskich.

Baron Fain, autor Rękopismów z lat 1812, 1813 i 1814 wydał także Rękopism roku III Rzeczypospolitey (1794 i 1795) w którym czasie był sekretarzem wydziału wojennego w Konwencyi.

Pomędzy ubiegającymi się o represen-

facyją od miasta Paryża znajduje się także znany Hr. Lavalette, który 1815 był na śmierć skazany.

Tak Admirał Collet, iako też wielu officerów naszej eskadry pod Algierem chorować mają na skorbut.

Niedawno otworzony w Dijonie został kościół Protestancki. Mnóstwo Katolików znajdowało się na tej pierwszej służbie Bożej; Kaznodzieja wezwał słuchaczy do wsparcia chrześcijańskich naszych braci na Wschodzie, i każdy bez różnicy złożył coś dobrego.

O wywieść mającej z Tulonu wyprawie zachodzi jeszcze wątpliwość, czyli jest przeciw Algierowi, Morei lub Dardanellom przeznaczona.

Wszystkie pisma tutejsze zapełnione są uwagami nad skutkami mogącymi wyniknąć z wypowiedzianej przez Rosyją Turcyi wojny. Ze jest wypowiedzianą nie zachodzi żadna wątpliwość. Rola Anglii w tym nowym akcie wielkiej Dramy świata wystawioną jest iako najtrudniejsza. Gabinet Londyński, twierdzą rzucone pisma, lęka się razem o Teheran i Stambuł. — Francya ma atoli baczność, wyraża Dziennik Sporów, iż aby była nad Dunajem słuchaną, powinna być silną nad Sekwaną.

Nasz Minister skarbowy Hr. Roy posiada tylko dwie córki, a żadnego syna. Liczy 63 lat i żenić się powiornie ma z Panną Bawille, córką budowniczego rządowego.

Klasztor Trapistów w Marselii składa się teraz z 4 lub 5 zakonników.

W roku przeszłym w wodach Korsyki 42 statków (20 Sardyńskich, 6 Toskańskich, 16 Neapolitańskich) osadzonych 370 ludzmi nazbierały 5780 kilodramów (139½ centnarów Berlińskich) różnego gatunku koralu, których wartość do 350,130 Fr. wynosi. Wszystkie zaś poszły do Genui i Livornu.

Z Marselii d. 10 Marca.

Podług niezawodnych doniesień 4000 ludzi z tutejszej i Tulońskiej osady trzymać się ma w gotowości do wsiadzenia za pierwszym rozkazem na okręty. Kilka pułków jazdy i 300 artylerzystów oczekiwaniemi są w tutejszej wojskowej dywizyi. — Onegday zażądano od tutejszych kupców wynajęcia okrętów najmniej 260 beczek trzymających dla przewozu jazdy. — W porcie Tulońskim pracują niestannie nad przygotowaniem do wyprawy, która zabrać nawet z sobą ma znaczną liczbę dział wielkich. Ta okoliczność zdaje się okazywać, że jest przeciw Algierowi przeznaczoną.

Z Barcelony d. 7 Marca.

Król wyzdrowiał zupełnie z ostatniego napadu podagry i od dwóch dni przejeżdża się znowu.

Dnia 4go przybył tu Jenerał Monet.

Sekretarz Jep Istanyza został w Marpessa od 60 liniowych żołnierzy, którzy udali się zbiegów, schwytany. Inaczej przy sprzyjaniu Karlistom tamecznych mieszkańców pomać go niemożna było. We dwie godziny został przez sąd wojskowy na śmierć skazany; lecz Król złagodził tę karę na wieczne wygnanie na wyspy Filipińskie. Kilkunastu officerów przejeżdżało góry, dla przekonania się o istotnym sposobie myślenia mieszkańców, którzy zapowrotem jednogodną zdac mieli sprawę, iż za 8 tygodni wybuchnie silniejszy bund niżeli był dotąd. Jenerał Hr. Espanna uda się z dwiema pułkami gwardyi do Kadyxu i obeymie w tem mieście naczelnę dowództwo. Jenerał Longa nastąpi po nim na Jenerała kapitana Katalonii,

Z Madrytu d. 6 Marca.

(Z listu prywatnego.)

Radzie stanu złożony został nowy etat wydatków: żądanych jest 9 mill. realow na

dokończenie kanału w Estramadurze i 3 gościnców w Katalonii, Sierra Morena i Mancha. Rząd wydał niedawno rozkaz zakupienia za granicą 12,000 broni, a w fabrykach Biskajskich zamówił 3000. Z rozkazu Ministra wojennego wywieziono w ostatnim tygodniu do różnych okolic z Królewskiej fabryki w Toledo 6000 pałaszów dla nowo tworzących się pułków. Ludwisarnia w Sewilli odebrała rozkaz ulania 3ch dział i jednej haubicy, a ludwisarnia w Barcelonie jest znów od miesiąca czynną. Rząd wchodzi z jednym kupieckim domem w stolicy w układy o wygotowanie 20,000 zupełnych mundurów, i oprócz tego wszyscy rzemieślnicy trudniący się robotami dla wojska, są w czynności. Wszystkie te przygotowania wojenne zastanawiają publiczność: jedni sądzą, iż Hiszpania zmuszoną jest do uzbrojenia okrętów dla obrony swych brzegów przeciw Barbareskom, drudzy, iż nie odstąpiła od zamysłu odzyskania południowej Ameryki, trzeci nakoniec, iż skoro Anglicy ustąpią z Portugalii Hiszpania zechce wspierać przyjaciół nieograniczonego rządu.

Z Lizbony d. 1 Marca.

Dotąd stoją w porcie naszym nieczynnie przewozowe Angielskie okręty. W tej zaś chwili rozchodzi się wieść, iż nadszedł z Londynu rozkaz, aby odpłynienie wojska Angielskiego wstrzymanem zostało, co wielkie zrobiło tu wrażenie.

Nowe Ministerium uważane jest tylko za tymczasowe, bo gdyby odrazu utworzonym było czysto konstytucyjne, obraziłoby przyjaciół nieograniczonego rządu. Sądzą, iż ogłoszony zostanie wyrok powszechnego przebaczenia, ale nie prędko jeszcze, gdyż Regent nie spieszy się z niczem, ciągle bawi w swoim pałacu i nawet nie pokazał się jeszcze w teatrze.

Przeszłej nocy przeciągały się przez tutejsze ulice zamaskowane bandy, które krzyczały: śmierć konstytucyi!

ROZMAITOŚCI.

L I S T

KROLA JANA III.

ROKU 1683.

(Był już drukowany.)

(z Rozmaitości Lwowskich.)

W namiotach Wezyrskich

13 7bra w nocy 1683.

Jedyna Duszy y Serca Pociecho, najsławniejsza y najukochańsza Marysienko! Bóg i Pan nasz na wieki błogosławiony dał zwycięstwo y Sławe narodowi naszemu o jakiego wieki przeszłe nigdy nie słyszały. Działa wszystkie, obuz wszystkie, dostawki nieoszacowane dostały się w ręce nasze. Nieprzyjaciel zastawszy trupem Aprozse, Pola y obuz, ucieka w konfuzyi. Wielbłądy, muły, bydlę, owce, które tu miał po bokach dopiero dziś wojska nasze brać poczynają, przy których Turków trzodami tu przed sobą pędzą, drudzy zaś osobliwie Des Renegats na dobrych koniach y pięknie ubrani od nich tu do nas uciekają. Taka się to rzecz nie podobną stała, że dziś już między pospółstwem tu w mieście y u nas w oboje była trwoga rozumiejąc y niemogąc sobie inaczej perswadować, jedno że nieprzyjaciel nazad się wróci. — Prochów samych, i amunicii, porzucił wiecej niżeli na milion. Wiedziałem też nocy przeszłej, rzecz te ktorą sobie zawsze widzieć pragnął. Kanała nasza, w kilku miejscach zapaliła te Prochy, które całe sondny dzień reprezentowały, bez szkody całej lądzkiej. Pokazało na niebie jako się opłoki rodzo, ale to nieszczenście wielkie, bo pewnie na milion w nich uczyniło szkody. Wszyr tak uciekł od wszy-

skiego, że ledwo na jednym koniu y w iedney Sukni. Jam został Jego Sukcesorem, bo po wielkiej czensci wszystkie mi się po nim dostały splendory a to tym trafunkiem że bendonc w obozie w samym przedzie y tusz za Wezyrem postempuonc przedał mi ieden Pokojowy Jego y pokazał Namioty Jego tak obszerne jako Warszawa, albo Lwów w murach. — Mam wszystkie znaki Jego Wezyrskie które na nim noszo. Chorągiew Mahometańską którą mu dał Cesarz Jego na Woynę, y którą dziś że ieszcze posłałem do Rzymu Oyca S. przez Talentego pocztą. — Namioty, wozy wszystkie dostały mi się, *et mille d' autres galanteries fort jolies, et fort riches, mais fort riches.* — Lubo się ieszcze siła rzeczy nie widziało —, *N'y a point de comparaison avec ceux de Chotzim*, kilka samych saydaków rubinami y szafirami sadzonych stoją się kilka Tysiency czerw: złot: „Nierzekniesz mnie tak moja Duszo, iako „wiesz Tatarskie zony mawiać zwykły men- „zom bez zdobyczy powracatonym, żeś ty „nie Junak, kiedyś sie bez zdobyczy powró- „cił, bo ten co zdobywa, w przedzie być „musi, „ Mam y konia Wezyrskiego ze wszyskiem siedzeniem y samego mocno do- „ferdzano, ale sie przecie salwował. — Kihaję Jego, to jest pierwszego człowieka po nim zabito, y Panów niemało. Złoty szabel pełno po woysku y innych woiennych Ryszanków, noc nam ostatka przeszkodziła, y to ze uchodzone okrutnie sie bronią *et font la plus belle retraite du monde.* Jan- czarów swoich odbiegli w Aprosach, których w nocy wyscinano —, bo to była taka hardość y Pycha tych ludzi, że kiedy sie iedni z nami bili w Polu, drudzy szturmowali do miasta jakosz mieli czym co poronć, Ja ich rachnie, prócz Tatarów, na 300,000 stotysienicy, — drudzy tu rachnią namiotów

samych na 300,000 stotysienicy i biorą proporcje trzech do iednego namiotu, co by to wynosiło niesłychaną liczbę. Ja iednak rachnie namiotów stotysienicy naymniev, bo kilka obozów stali. Dwie noce i dzień rozbiarają ich kto chce — jusz y z miasta wyszli ludzie, ale wiem że y za tydzień tego nie rozbiore, ludzi niewinnych tutecznych Austryaków, osobliwie Białychgłów y ludzi siła porzucili, ale zabili kogokolwiek tylko mogli; siła barzo zabitych leżv białychgłów, ale i siła rannych, y które żyć mogg. Wczora widziałem Deliciontko iedno w trzech leciech, chłopczyka barzo namiłszego, któremu zdrayca przecioł gembę szkaradnie i głowę. — Ale trefna że Wezyr wzioł tu był gdzieś w którymsi cesarskim Pałacu Strusia żywego dziwnie ślicznego. Tedy i tego aby się nam w rencie niedostał, kazał ścionc. — Co zaś za Delicye miał przy swych namiotach, wypisać niepodobna. Miał łaźnie, miał odgródek i fontanny, kroliki, koty, i nawet Papuga była, ale ze latała, nie mogliśmy tey poymać. — Dziś byłem w mieście, któreby iusz było nie mogło trzymać dłużej nad pięć dni; oko luckie nie widziało nigdy takich rzeczy, co to tam mi- ny porobiły z betuardów podmurowanych okrutnie wielkich y wysokich porobiły skały straszliwe i tak je zruynowali, że wiecey trzymać nie mogły. — Pałac cesarski w niewcz od kul zepsowany. — Woyska wszystkie, które dobrze barzo swoją czyniły Powinność, przyznały Panu Bogu y nam te wygrano potrzebę. Kiedy juz nieprzyjaciel poczł uchodzić y dał sie przełamać, bo mnie sie przyszło z Wezyrem łamać, konnice wszystkie, a wszystkie woyska na mnie skrzydło prawe sprowadzili, tak że iusz nasz szrodek, albo korpus iako i lewe skrzydło nie miały nic do czynienia, y dla tego wszy-

atkie swoje posiłki do mnie obracali. — Przybiegały tedy do mnie Xionzenta, jako to: Elektor bawarski Waldek sciskając mie za szyję, a całując w gembe, Generałowie zaś w rence w nogi, coż dopiero żołnierze — Oficerowie y Regimenty wszystkie Kawaleryi i Infanteryi wołały: Ach unser braver König! słuchały mie tak, że nigdy tak nasi — cuz dopiero y tu dziś rano Xze Lotaryński, Saski, ho mi się z nimi wczora widzieć nie przyażyło, bo byli na samym końcu lewego skrzydła, którym do P. Marszałka nadwornego przydałem był kilka huzarskich Chorągwi. Cuz Komendant Stahremberg tutejszy wszystko to całowało, sciskało, swym Salwatorzem zwało. — Byłem potem we dwóch kościołach, tam lud wszystek popolity całował mi rence, nogi, suknie, drudzy sie tylko dotykali wołając: Ach niech te rence tak walczyć całujemy etc. . . . . Xionzenta się ziechali y Cesarz daie znać o sobie że jest za młode, a ten list nie kończy się aż terazniejszym rankiem, nie daia mi tedy dopisywać i dłużej sie cieszyć z sercem moim. — Naszych nie mało zginęło w tej potrzebie, osobliwych tych dwóch zaś sie Boze, o których już tam powiedział du Pont. — Z wielu cudzoziemskich Xionze de Croi zabity, Brat postrzelony y kilku innych znacznych zabitych. — Padre de Aviano który mie sie macałować nie mógł, powiada, że widział gołembice białe nad woyskami sie naszymi przelatujonco. My dziś za nieprzyjacielem się ruszamy w Węgry. Elektorowie odstąpić mie nie chco. To także nad nami błogosławieństwo Boze, że co mu niech bendzię na wieki cześć, sława y chwala. — Kiedy już postrzegł Wezyr, że wytrzymać nie może, zawołałszy Synów do siebie pisał jako Dziecie, potem rzekł do Hana: ty mnie ratuy iezli mozesz. Odpowiedział mu

Han: my znamy Króla, nie dany mu rady, y sami o sobie myśleć musimy abyśmy się salwować mogli. — Goronca mamy tu tak srogie, że prawie nie zjemy tylko pićciem. — Teraz dopiero znaleziono okrutno jeszcze moc wozów z prochami i ołowiem, ia nie wiem czem iuz oni będą strzylali. — W ten moment daio nam znać, że ostatnie kilkanascie działek małych lekich porzucił nieprzyjaciel. — Już tedy wsiadamy na kułku Wengierski stronie prosto za nieprzyjacielem y jakom dawno wspominał, że sie da P. Bóg w Stryju aż z sobą przywitamy — gdzie P. Wyszynski niech kaze kończyć kominy, y stare poprawować budynki. List ten naylepsza Gazeta, z którego na cały świat kazać zrobić Gazete, napisawszy *que c'est la lettre du Roi a la Reine.* — Xzeta Saski y Bawarski dali mi słowo y na kray Swiata iść ze mną. — Musiemy iść dwie miły wielkim pśpiechem, dla srogich smrodow od Trupów, koni, bydeł i wielbłądow. — Do Króla Francuzkiego napisałem kilka słów, że jako *au Roi tres chrestien* oznajmuie *de la bataille gagnée, et du salut de la Chretienne* — i t. d.

Właściwa Pora Żniwa.

Wielu gospodarzy Angielskich i Francuzkich, obstaje za wczesnem żniwem.

Gdy kłosa dojrzeją, wówczas ziarna się marszczą, twardnieją, odstają od plewy, i wysypują się za najmniejszym poruszeniem, a stężala, wyschła, biała słoma, nie stoi już prosto, lecz schyla się ku ziemi. W takim stanie będące zboże, uważano dotąd za zupełnie dojrzałe, porę zaś tę za niewłaściwszą do odbywania żniwa. Teraz przeciwnie, dla wielu ważnych korzyści, zalecają tak zwane *żniwo zielone*. Odbywa się ono wówczas, kiedy jeszcze słoma jest nie-

na soków i zielona (wyjąwszy tę część, na której kłosa są osadzone, a która zazwyczaj ma kolor żółty), kiedy ziarna jeszcze są miękkie, lecz już nie mleczne, i dopokąd roślinna zupełna giętkość posiada.

Zboże dojrzewa od wierzchołka, to jest: krążenie soków ustaje naprzód w częściach źdźbła wyższych, co się z ich żółknienia poznaie. Kłos dojrzały zgina swoim ciężarem niedojrzałą jeszcze słomę ku ziemi, i przestaje wciągać w siebie soki. Jak skoro więc krążenie soków w wyższych źdźbła częściach, tuż pod kłosem, ustaje: przestaje razem i ziarno ciągnąć pożywność ze źdźbła pozostałego, a tem bardziej z ziemi. Odkładać więc jeszcze żniwo, kiedy już ziarno do tego stopnia dojrzałości przyszło, jest to bezpotrzebnie wystawiać je na zmiany powietrza. Można nawet rozpoczynać żniwo, 4ma lub 5cią dniami wprzód, gdyż już soki wtelę mało zasilają ziarno, a cyrkulacja ich bardzo jest powolna. Choćby się zaś zboże zebrało z pnia i wtenczas, kiedy krążenie soków jest większe, to bynajmniej potem dojrzewać nie przestanie, czego wiele, na innych roślinach, przykładów widzimy. Kwiaty np. koniczyzny czerwonej, długo jeszcze po skoszeniu są świeże, gdy będą złożone w cieniu. Nasiona w każdym owocie dojrzewają, gdy się ten wcześniej, aniżeli zupełnie dojrzeie, zbiera; toż rozumie się i o zbożu. Doświadczenie uczy, że proces dojrzwania odbywa się, po zebraniu nawet zboża zielonego; byleby tylko nie było w tym stanie związane, i na wpływ światła lub zmian powietrza wystawione. Gospodarze doświadczeni, nie raz uważać mogli, że czasem w całej okolicy zboże niedojrzałe, przy pięknej pogodzie w przeciągu 4ch lub 5ciu dni zupełnie dojrzewa. Takie też właśnie, 4 lub 5 dniami wprzód mogłoby już być żęte.

Tak w czasie żęcia, iako i potem, gdy się o zwykłej porze odbywa żniwo, dla zbyt otwartych kłosów, osypnie się najlepsze ziarno, i trudno jest, owszem prawie niepodobna zapobiedz, aby nie odpadały i wniwecz nie szły same nawet kłosa i źdźbła, kiedy słoma jest wyschła i stwardniała; im zaś gatunek zboża jest delikatniejszy, tem oczywiście, złać wynikająca szkoda, musi być większą. Przeciwnie, kiedy się zboże zbiera zielone, zamknięte kłosa wzbraniają wysypywać się ziarnu, a dla gipkości, każde niemal źdźbło bez wyjątku, pilny żniwiarz zebrać może.

Przez późne żniwo traci się zwykle dobre ziarno, przez wczesne, które zabezpiecza od tej straty, więcej się zbiera ziarna miernego, a liczba dobrego ziarna w obu dwu razach, prawie jest równa. Jeżeli w porze żniwa wczesnego i późnego przytrafi się wiatr gwałtowny, wówczas można się przekonać o pożytku, jaki wynika ze żniwa zielonego.

Jeżeli zboże jest gęste i zielkiem przerosłe, albo jeżeli ciągną panują niepogody, wówczas prędko żółknieie i porasta. W takim razie, wczesne żniwo, usuwając kłosa z pod tak szkodliwych wpływów, a wystawiając go na wolne krążenie powietrza, zawsze pożądaną skutek ciągnie za sobą.

Przez żniwo wczesne polepsza się także i słoma, co do pożywności, a gospodarz więcej mając czasu, iak zwykle, na zebranie zboża, mniejszą liczbą rąk odbywać je może.

Ztąd wynika, że rozpoczynając żniwo 8 lub 10 dniami wcześniej, aniżeli zboże zupełnie dojrzeie, nietylko ziarno nie na swej dobroci nie traci, lecz owszem zyskuje na ilości; bo się ochrania od wpływu wiatru i deszczu; słoma się polepsza, a mniej rąk żniwo zajmuie.

D O D A T E K

D O N^{ro} 27.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

z KRAKOWA DNIA 2 KWIETNIA 1828 ROKU W E S R O D E .

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Daten godzin	Barometr reduko- wany	Therm. s czyli opie- niwa	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	U W A G I.
Marca god 7	cali lin: 27 2, 918	stopnie: + 4. 5	stop. 84	Wschodni słaby	Chmury	o g. 1 1/2 deszcz.
12	" 3, 048	+ 11. 2	70	" "	Pochmurno	
29. 3	" 3, 198	+ 11. 0	71	" "	" "	
9	" 6 3, 494	+ 6 4	87	Połn: Ws. słaby	Chmury	
7	27 3, 004	+ ± 2	88	żaden	Pogoda z chmur:	Mgła.
30. 12	" 3, 323	+ 11. 5	71	Wschodni średni	" "	
3	" 3, 320	+ 11. 0	72	" mocny	" "	
9	" 3, 757	+ 6 1	81	" "	Chmury	
7	" 4, 512	+ 2. 9	86	Wschodni mocny	Pochmurno	Pogoda z chmur:
31. 12	" 5, 162	+ 4. 6	80	" "	" "	
3	" 5, 381	+ 6. 6	76	" "	" "	
9	" 6, 374	+ 3. 6	84	" średni	" "	

J. Steczkowski, Z. A. O.

Z Londynu d. 14 Marca.

Mówią, że Xże Liewen odebrał onegdaj w wieczór wypowiedzenie wojny Turcyi przez Rossyją i urzędownie naszemu Rządowi udzielił. Tegoż dnia była w wydziale spraw zagranicznych gabinetowa rada. Xże Polignac odwiedził Xcia Wellington, potem z Xciem Liewen miał naradę w wydziale spraw zagranicznych z Hr. Dudley, P. Strat-

ford-Canning pracował w wydziałach spraw z granicznych i osadniczym. Wczoray Xże Wellington i Hr. Dudley mieli u J. K. Mci posłuchania w pałacu St. James. Tegoż dnia nadeszły pisma z Paryża od Lorda Granville do wydziału spraw zagranicznych, a z wydziału osadniczego posłane zostały pisma do P. Adam do Korfu. — Dnia 12 Lord Ellenborough dał pierwszy gabinetowy obiad.

Przy zabrzyniającej się prenumeracie na Gazetę Krakowską od 1go Kwietnia 1828 r. *proszą iey Redakcyia o wczesne się zgłaszanie.*

Znaydując się tu teraz Pani Bonaparte Wyse, córka Lucyiana Bonapartego, której podobieństwo do Napoleona jest uderzające.

Z listu na okręcie Research pisany w Nowey Zelandyi pod dniem 7 Listopada dowiadujemy się, że nakoniec powzięto dokładną wiadomość o losie wędrownika Francuzkiego La Perouse. Oba jego okręty rozbiły się w nocy o skały wyspy Manioc pod 11 stopniem południowdy szerokości i 167 wschodniej długości. Lud potrafił tyle z tonących okrętów uratować, iż mógł sobie zbudować statek, na którym ci, których mieszkańcy niepozabiali, z tej wyspy odpłynąć mogli. Znalezienie niektórych rzeczy z tych okrętów, równie jak srebrney monety, i t. d. nie zostawia żadney o tem wątpliwości.

Z Nowegoiorku nadeszły tu listy i gazety do 17 Lutego, które zawierają doniesienia z południowey Ameryki, podług których nie było żadney nadziei pokoju między Brazylią i Buenos-Ayres. Zaszła owszem potyczka między flotą Brazylijską i kilku okrętami Buenos-Ayres, w której ostatnie dwa okręty utraciły. — Młoda Królowa Portugalska, Donna Marya da Gloria, wyzdrowiała zupełnie.

— Dnia 15 —

P. Strattford-Canning pojechać miał do Petersburga.

Miasto Dublin złożyło nowemu swojemu Lordowi Namiestnikowi, Marg. Anglesoa, prawo obywatelstwa w złotey tabakierze.

Przeznaczony na morze Srodziemne okręt bombowy Terror rozbił się pod brzegami Portugalskimi. Przewozowy Angielski okręt Amelia przeznaczony ztąd do Gibraltaru zatopił się ze wszystkiem na wysokości tego miasta.

Podług doniesień z Kalkuty do połowy Listopada, wyszło z Punach woyska An-

gielskie na powściągnięcie zbuntowanego Rajaka Kolaporu, po wielkich trudach doszły aż pod jego stolicę, poczem poddał się bez trudności i woyska swoje rozpuścił.

Od brzegów niższej Elby d. 21 Marca.

Zamierzone w Wielkiem Xięstwie Meklenbugskiem nadanie Żydom prawa obywatelskiego, spowodowało ostatnich do wysłania dwóch deputowanych do Seymu w Sternberg, którzy starali się porozumieć w tej sprawie z dotyczącym się komitetem. Miasta Rostok i Wismar żądały rocznych iarmarków na wełnę; lecz Seym odrzucił ich żądania.

Rocznica urodzin Dziedzicznej Xiężny Oldenburgskiej dnia 10go Marca upłynęła w obawie o iey życie. Podług oznajmienia lekarzów cierpiała ta Xiężna na kilka miesięcy przed swoim rozwiązaniem kaszel krew wyrzucający, który teraz zamienił się na suchy.

Z Londynu nadszło urzędowe doniesienie, że dnia 14 b. m. pomiędzy Jeneralnym Konsulem miast Henseatycznych, P. Colquhoun, i Ces. Brazylijskim Posłem, Vicehrabią Itabaiana, nastąpiła wymiana zawartego dnia 17 Listopada r. z. traktatu handlowego i żeglugi pomiędzy temi krajami, który od tego dnia moc swoją bierze. Gazeta Bromeńska oznajmiła osnowę tego traktatu,

TEATR NARODOWY.

W Poniedziałek, to jest dnia 7 Kwietnia r. b. daną będzie wielka romantyczna Opera w 4ch aktach po Niemiecku przez P. Kind napisana, a na Polski język przetłómaczona i podłożona pod muzykę przez W. Bogusławskiego, z muzyką sławnego Karola Maryi Weber: *Wolny Strzelec* (Fröyschütz) czyli *Kule Zaczarowane*.

UW I A D O M I E N I E.

Uwiadomia się Prześwietną Publiczność W. M. Krakowa i jego Okręgu: że na końcu Kwietnia r. b. przybędzie tu sławny C. K. Ga-

liwycki Okulista, Doktor Medycyny i Chirurgii, tudzież Professor Sztuki położniczej i chorób ocznych w Uniwersytecie Lwowskim, Andrzej Potakowski, i dni 14 zabawi.

Potrzebując zatem jego pomocy w dolegliwościach ocznych, raczą się w ówczas zgłaszać na drugie piętro w Kamienicy przy ulicy S. Jana pod L. 472. Ubogim ofiarując bezpłatnie swą pomoc. Przybycie jego będzie w swem czasie przez Gazetę Krakowską oznajmionem.

UWIADOMIENIE LOTERYJNE.

Dnia 19 Kwietnia r. b. nastąpi w Wiedniu niezawodnie, ciągnięcie Loterii dewizowej na dobra Ruckenstein &c. &c. Przy tej loterii są następujące główne trefery

Państwo Ruckenstein lub w gotowiznie ZłR. 200,000 w W: W:

Wielki Dom w Wiedniu Nro 84 lub — 60,000 — —

Folwark Aichberg przy Stokerau lub — 50,000 — —

Piękna kolekcya Obrazów i kosztowności lub — 45,000 — —

Oprócz tego są trefery pieniężne po ZłR. 10,000. 6000. 5000. 3000 &c. Losy tej loterii podzielone są na dwie Dewizy — Apollo i Wenus — z których Pierwsza, grając na wszystkie trefery, ma prócz tego wyłączne dla siebie wyposażenie w gotowiznie sumę ZłR. 112,396 wynosząca, z takim wyrachowaniem, iż kupujący z Dewizy Apollo dwa losy kończący się jeden Nrem parzystym drugi nieparzystym, koniecznie, trefera zrobić musi. Losów z Dewizy Apollo po ZłR. 10

w W: W: dostać można w handlu M. Wentzla przy głównym Ryńku pod L. 18.

Dnia 31 Marca i 1 Kwietnia 1828 r.

Cena Zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	15 —	14 —	13 —	11 12
— Żyta	13 6	12 15	12 —	11 15
— Jęczmienia	12 6	11 —	10 —	9 —
— Grochu	17 —	16 —	14 —	— —
— Owsa	7 15	7 —	6 24	— —
— Jagieł	21 —	20 —	19 —	— —
— Rzepaku	28 —	17 —	— —	— —

W Gdańsku d. 24 Marca.

Łaszt 30 Korcy wynoszący.

Pszeniczy	od Złp. 600	do 660.
Żyta	— — 384	— 402.
Jęczmienia	— — 300	— 318.
Owsa	— — 240	— 258.
Grochu	— — 600	— 720

LOERYJA KRAJOWA,

W 288 Ciągnięciu dnia 2 Kwietnia 1828 roku w przytomności Osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały Numera następujące:

61. 75. 78. 45. 1.

Przysłe 289 Ciągnięcie dnia 9go Kwietnia 1828 r. przypada.

E D Y K T.

Nro 10,770.

Z strony Ces: Królewskiego Sądu Szlacheckiego Tarnowskiego, mocą niniejszego obwieszczenia wiadomo się czyni Dziedzicom poniegdy Xiędzu Melchiorze Zamoyskim z Inion i zamieszkania niewiadomym, iż po tymże Xiędzu Melchiorze Zamoyskim w Sieciachowicach, Królestwie Polskiem, Województwie Krakowskiem, Obwodzie Kieleckim w dniu 17 Grudnia 1825 r. zmarłym, agituie się bez Testamentu w tutejszym Królewskim Sądzie Szlacheckim pertraktacya Sukcysyji na nich spadającej w Dobrach Glichowie w Królestwie Galicyi, Cyrkule Bocheńskim położonych, znajdujący się; winni przeto są w przeciągu roku jednego i tygodni sześć od daty niniejszego obwieszczenia rachując do obięcia tego spadku zgłosić, i prawa do tegoż im służące prawnie i tem pewnie udowodnić, inaczey w razie nie podania do tutejszego Sądu żadney Deklaracyi względem przyjęcia tego spadku, Sukcysyja ta z zgłaszającemi się do teyże Dziedzicami pertraktowaną, onymże przyznana i wydana zostanie.

(podpisano) *Ga. Michałowski.*

*J. Chorazek.
Laskowski.*

Z Obrad Ces: Król: Sądu Szlacheckiego w Tarnowie dnia 4 Grudnia 1828 roku.

(podpisano) *Hatuszczyński.*

DONIESIENIA.

Pisarz Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa i jego Okręgu, podaie do publiczney wiadomości, iż Pan Józef Słodkowski Komornik przy Sądach tutejszych uskutecznił w drodze wywłaszczenia dnia 30 Września 1824 zajęcie Kamienicy w Krakowie przy Ulicy Grodzkiej pod L. 205 w Gminie II. W. M. Krakowa, graniczącej od wschodu z Kamienicą Piotra Szyszczkowskiego, od zachodu z P. Dzielaskiej, frontem zaś do Ulicy Grodzkiej przylegającej, P. Franciszka Böhma Rymarza własney; a to na satysfakcyą summy 1000 Zł. Reńs: według Ewaluacyi stosownie do Dekretu Królewskiego 3410 zł. Pol: w srebrney monecie wnoszącej wraz z prowizyą po 5/100 od dnia 21 Czerwca 1811 rachować się winną, oraz kosztów sądowych i eksekucyjnych z ugody Sądowej ddtto 3 Lipca 1810 pochodzącej, wyrokiem Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa z jego Okręgiem ddtto 18 Czerwca 1824 do eksekucyi upoważnionej, do Masy Jana Nergera Błacharza należącej. Protokół zajęcia tej Kamienicy PP. Grzybowskiemu Zastępcy Wójty Gminy II. i Franciszkowi Böhmowi dłużnikowi dnia 30 Września 1824 przez Woźnego Andrzeja Prokopowicza prawnie wręczonym i do Akt hipotecznych W. M. Krakowa i jego Okręgu Volumine VII. Ksiąg Intabulacyi i Extabulacyi dnia 1 Lipca 1825 na karcie 257 Nro 411 wpisanym został.

Sprzedaż tej Kamienicy popierać będzie W. Józef Jankowski O. P. D. Adwokat przy Sądach tutejszych w Krakowie przy Ulicy Szczepańskiej pod L. 369 zamieszkały, jako Kurator Masy Jana Nergera; warunki licytacji wyrokiem Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa ddtto 10 Marca 1826 zatwierdzone, są następujące:

- 1) Chcący licytować złoży 1/10 część summy szacunkowej w ilości 893 Złp. 2 1/0 gr. które w razie niedotrzymania warunków utraci, i powtórnie na jego koszt odbędzie się licytacja.
- 2) Podatki zaległe zapłaci nabywca, potrącając je z summy szacunkowej.
- 3) Wierzący gdyby się okazali pozostaną przy realności.
- 4) Nabywca 1/4 część szacunku w dniach 14tu po przysądzeniu złoży do Depozytu Sądowego w co się włączy Vadium.
- 5) Koszta wywłaszczenia na ręce popierającego sprzedaż przedewszystkiem natychmiast po wręczeniu wyroku nabywca wypłaci.
- 6) Resztująca zaś kwota szacunkowa nabywca, według wyroku Klasyfikacyi Wierzytelności użytecznie umieszczonym wypłaci z procentem prawnym od dnia zaliczywania.
- 7) Cena szacunkowa według detaxacyi z dnia 12 Sierpnia 1807 w summie 3996 Zł. Reńs: 30 xr. czyli w monecie srebrney 8930 Złp. 21 gr. ustanawia się, z wolnością zmniejszenia stosownie do prawa, do takowej licytacji wyznacza się trzy terminy, to jest:
Pierwszy dnia 31 Maja)
Drugi dnia 1 Lipca) Roku 1828.
Trzeci dnia 2 Września)

Wzywają się zarazem wszyscy Wierzytiele hipoteczni i osoby prawo rzeczowe mające, aby pod prekluzyą na pierwszym terminie licytacji na Audyencyi Trybunału I. Instancyi wszelkie tytuły swych wierzytelności z wykazem pretensyi, i ustanowieniem Adwokata złożyli. W Krakowie dnia 26 Marca 1828 r. Kuliczkowski, Pisarz Tryb.

Bractwo Miłosierdzia i Banku Pobożnego.

W Bractwie Miłosierdzia i Banku Pobożnego jest Summa zł. Pol: 2222 na posagi ubogich Panien przeznaczona na procent, po pięć od sta na realnościach w Mieście lub Okręgu Krakowa zabezpieczyć się mająca do elokowania; ktoby sobie życzył wzięść na elokacyą, ma prośbę do Bractwa Miłosierdzia, i Banku Pobożnego z dołączonym wykazem realności, iuż wyrokiem Kommissyi Hipoteczney zatwierdzonym, bezdłużność funduszu na Hipotekę wystawionego udowodnić, która potem Senatowi Rządzącemu do rozrządzenia posłana będzie.

W Krakowie dnia 7 Marca 1828 r.

Piekarski, S. B.

Paweł Bielecki, Sekr. B. M. i B. P.

Potrzebnym jest Nauczyciel do dzieci na wieś dla doprowadzenia do Klas 1. 2 i 3ciej; życzący sobie raczy się udać na ulicę Szpitalną Nro 622 na drugie piętro.